

*** – Сливен е повдигнала обвинение срещу подс. И. в това, че на 22.10.2018 год., около 23.30 часа в град ***, на улица „****“ № ***, в непосредствена близост до входа на *** „****“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото и деянието по своето съдържание се отличава с изключителна дързост, като неуважително, пренебрежително и грубо се отнесъл към служители на *** на ***, изпълняващи задължения по опазване на общественя ред, изричайки по техен адрес думите – „Сега като искате случка, ще я имате“ и в присъствието им, изразявайки демонстративно и открито висока степен на неуважение към личността им и изпълняваните от тях функции, се обадил на *** на Служба „Военна полиция“ при МО - *** С., като на висок глас, с цел да респектира служителите на МВР и свидетеля С., поставяйки себе си над обществото и установения в страната ***в ред, наредил „на мястото да дойдат *** - тежко въоръжени, *** и *** работи“, без да има необходимост от това- престъпление по чл.325, ал.2, вр. ал.1 от НК.

*** – Сливен е повдигнала обвинения и срещу подс. У. в това, че на 22.10.2018 год., около 22.40 часа в град ***, на улица „****“ № ***, в непосредствена близост до входа на заведението –*** „****“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като деянието по своето съдържание се отличава с изключителна дързост – употребил огнестрелно оръжие и възпроизвел 1/един/ брой изстрел, насочен към врата на затворено заведение със законно притежаван пистолет „*** ****“ с №*** съгласно придобито разрешение №20140085425/25.11.2016 год. на ***, за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, в присъствието на гражданските лица В. ИВ. К., Г. Д. Д. и П.Г. Б. - престъпление по чл. 325, ал.2, вр., ал.1 от НК;

Както и в това, че на 22.10.2018 год. в град ***, на ул. „****“ за времето от около 18.00 часа до 22.40 часа, като държал законно притежавано огнестрелно оръжие - пистолет марка „*** ****“ с №*** и 11 броя боеприпаси - патрони за същото оръжие, не взел необходимите мерки за сигурност и в нарушение на чл. 59, ал.1, чл.60, ал.1, т.1, т.3, б. „в“ и б. „е“, т.3а, б. „а“ от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия / ЗОБВВПИ/, а именно:

- „чл. 59, ал.1- Лицата, получили разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях.... са длъжни да ги опазват от ...достъп на други лица...“ ;
- „чл.60, ал.1, т.1 - Забранява се откритото носене на оръжие на обществени места, освен при осъществяване на охранителна дейност“;
- „чл.60, ал.1, т.3, б. „в“ и б. „е“ - Забранява се носенето и употребата на

оръжие и боеприпаси в обществени заведения за хранене и увеселение“ и „при и след употреба на алкохол, наркотични или упойващи вещества“, и - „чл.60, ал.1, т.3а, б. „а“ Забранява се употребата на огнестрелни оръжия, с цел различна от целта, за която са придобити с изключение на случаите по чл.95, ал.1 от ЗОБВВПИ.“, предал на три пъти в ръцете на гражданските лица СТ. СТ. К., В. ИВ. К. и Г. Д. Д. огнестрелно оръжие - пистолет марка „***“ с №*** с 11 броя боеприпаси - патрони за него, открито държал в ръка пистолета си в заведение – *** „***“ и на улица „***“ №*** пред входа му, носил пистолет и боеприпаси по време на употреба и след употреба на алкохол в обществени заведения за хранене и увеселение – в кафе-аперитив „***“ и в *** „***“ и употребил оръжието – пистолет „***“, след употреба на алкохол, като в присъствието на горепосочените лица произвел изстрел пред входа на заведението „***“, с цел различна от тази, за която е придобил същото огнестрелно оръжие, а именно - за самоотбрана - престъпление по чл.338, ал.1 от НК.

Прокурорът поддържа обвиненията спрямо всеки един от двамата подсъдими и намира, че следва да им бъдат наложени наказания лишаване от свобода в рамките на минимума, предвиден по закон за съответното престъпление.

Подсъдимият И. не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение и счита, че следва да бъде оправдан.

Подсъдимият У. се признава за виновен и намира, чрез своя защитник, че по отношение на престъплението по чл. 338, ал.1 от НК следва да намери приложение разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК, а по отношение на престъплението хулиганство счита, че не е налице квалификацията по ал. 2 и оттам, че е приложим чл. 78а от НК.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

*** ** СП. Т. ИЛ. е роден на *** год. в град ***. Висшето си образование е завършил през ***** год. във *** на МВР - град ***, с диплом № 4625/03.12.***** год., специалност „***“ с придобита професионална квалификация „***“. Удостоверение № 6513/25.09.***92 год. за *** **способност е придобил на 25.09.***92 год. от Министерство на ***съдието на Р. България. Към 22.10.2018 год. е бил на длъжност *** – град ***. Освободен от длъжност с решение на ***, считано от 31.10.2018 год. Кариерата на подс. И. е преминала изключително в съдебната система на Р.България, като същият е бил последователно *** и *** във ***-***, *** във *** и *** - *** на ***-***. Участвал е в множество курсове и семинари за придобиване на допълнителни квалификации, а с решение № 23/12.07.2005 год. на *** е повишен в ранг „***“. От изготвеното становище на Комисията

по професионална етика към ***-*** е видно, че като *** СП. Т. ИЛ. е познат като компетентен, квалифициран и добре подготвен ***. Не е вършил действия уронващи престижа на професията. Няма данни за налагани наказания.

*** *** К. Г. УЗ. е роден на *** год. в град ***. Висшето си образование е завършил през ***** год. с образователно-квалификационна степен „****“ – специалност „****“, с професионална квалификация „****“. Удостоверение № 5****7 за *** ***способност е придобил на 27.07.2000 год. от Министерство на ***съдието на Р. България. От 13.10.2000 год. до 25.04.2005 година е работил като *** в ***ска *** град ***. От 25.04.2005 год. до 31.10.2018 год. работи като *** при *** – град *** /Решение на *** (****) по Протокол № 8/23.03.2005 год./. С решение на *** по протокол № 45/16.07.2015 год. е повишен на място в ранг „****“. По време на службата си като *** е взел участие в семинари и придобил множество допълнителни квалификации. В становище от комисията по професионална етика към ***-***, *** К. Г. УЗ. е описан като ***, който не е вършил действия, които да уронват престижа на съдебната система и ***ската професия, както и като компетентен, квалифициран ***, който познава нормативната уредба в Р.България и тази на Европейския съюз. Не е наказван. С решение на *** от 31.10.2018 год. е освободен от длъжност *** при ***-***.

На 22.10.2018 год. подсъдимите С.И. - *** и К.У. - ***, били на работа в сградата на *** - ***, находяща се на ул.„****“ *** в град ***. Работното време на служителите във *** било от 08.30 часа до 17.00 часа. За периода от ***.10.2018 год. до 26.10.2018 год. подс. И. бил определен за дежурен ***, съгласно заповед № РД-04-6****/02.10.2018 год. на *** на ***- ***. Същия ден заместникът на *** *** С. Л. имал *** и решил да почерпи колегите си във фойето на втория етаж на сградата на прокуратурата към края на работния ден. На тържеството присъствали негови колеги - ****и и служители, включително и подсъдимите И. и У.. Двамата употребили неустановено количество алкохол. Към 17.20 часа те решили да си тръгнат, като се уговорили да посетят заведение и да си поговорят по повод лични проблеми на подс. У..

Около 18.00 часа двамата подсъдими влезли в заведението „****“, находящо се в град *** , улица „****“ *** в непосредствена близост до сградата, в която се намират работните им места. В това заведение седнали на маса в градината и си поръчали водка и мезета. По време на престоя си в заведението до около 22.00 часа, обвиняемите изпили по повече от една водка „****“. В един момент, на връщане от тоалетната, подс.У., повлиян от изпитото количество алкохол, паднал на земята при опит да седне на стола и се наложило подс. И. да му помогне да се изправи на крака и да седне отново. Въпреки че поискали да поръчат по още 100 мл. водка „****“, *** – свид. Д. отказала да приеме и изпълни поръчката им, тъй като били в нетрезво ***, а и вече наближавало времето за затваряне на заведението. Подс. И. заплатил

сметката за консумираните алкохол и мезета, която била в размер на 55.90 лв., тъй като подс. У. нямал пари в себе си, и двамата напуснали заведението.

След като излезли навън, те тръгнали пеша, за да купят цигари и кафе от магазин, който се намирал на ул. „****“, в непосредствена близост до входа на сградата, в която се помещава ***-****, а и за да изтеглят пари от намиращ се наблизо банкомат и за да може подс. У. да върне половината от сумата, заплатена от И. в заведението. Освен това подс. У. решил да отиде до личния си автомобил, с който сутринта бил пристигнал на работа, и да вземе от там личното си оръжие, тъй като, предвид употребата на алкохол от негова страна, решил, че ще се прибира в къщи с такси. Подсъдимият У. притежавал пистолет марка „****“, ****, със сериен номер ****, с един брой пълнител, зареден с 11 броя патрони, два от които - от т.нар тип „****“, чийто куршум се състои от полимерна ризница и сърдечник от множество ситни оловни съчми, а останалите девет, марка „****“, модел „****“, германско производство - с куршуми с медна ризница и оловен сърдечник. По смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗОБВВПИ, носения от подс. У. пистолет марка „****“ представлява огнестрелно оръжие, а боеприпасите – 11 бр. патрони за него, са боеприпаси за огнестрелно оръжие, съобразно чл. 7, ал.1 от същия закон. У. придобил **** да носи огнестрелно оръжие с валидно разрешително № 20140085425/25.11.2016 год., издадено от 2-ро РУ полиция при ***. Пистолетът държал на колана на кръста си, скрит в кобур.

След това двамата тръгнали по ул.****“, като свили в ул. „****“ и влезли в *** „****“. При влизане в заведението подс. У. се опитал да започне разговор със свидетелите В.К., П.Б. и Г.Д., които стояли на маса в близост до входа, но тримата го помолили да ги остави на спокойствие. До конфликт не се стигнало. Двамата подсъдими седнали на бара, като си поръчали по две малки водки от по 50 милилитра с безалкохолно. Започнали разговор с *** – свид. К.. В хода на разговора подс. У. без причина извадил от кобура пистолета си и го поставил на бара, след което го взел отново в ръка, извадил пълнителя му с боеприпасите и го предал в ръцете на свид. К., за да го разгледа. След това му дал да разгледа и пистолета. *** К., след като разгледал първо пълнителя, а след това и подадения му пистолет, ги върнал на У., който сложил пълнителя на пистолета и прибрал оръжието обратно в кобура под ризата си.

При изваждането и поставянето на пълнителя на пистолета от страна на подс. У. се чул металически звук, който свидетелите Б., К. и Д. възприели като демонстрация на автоматичен нож. Затова те излезли пред входа на заведението да допият питиетата си. Пред входа на заведението имало направени импровизирани маси от големи дървени макари, които свидетелите използвали като поставка за чашите си с уиски. Няколко минути след тях, около 22,35ч. отвън излязъл и подс. У. да пуши. В един момент подсъдимият У. и тримата свидетели се заговорили за незначителни неща, при което подс. У. се приближил до тях. Пистолетът се виждал изпод ризата му и св. К.

попитал дали това е боен пистолет. След като отговорил положително, подс. У. извадил пистолета от колана на панталоните си и го подал на св. Д., стоящ точно срещу него. Според свидетелите К. и Д. целта на подсъдимия била да им го даде, за да го разгледат. Св. Д. поел пистолета с двете си ръце, една до друга, разтворени като подложка, след което го върнал на подс. У.. След това подс. У. подал оръжието на свидетеля В.К., който също го разгледал, извадил пълнителя и видял, че вътре има различни по вид патрони, след което отново сложил пълнителя и върнал пистолета на притежателя му. Повлиян от количеството алкохол, което пречело на трезвата му преценка, подс. У. заредил пистолета, без да отчете, че в цевта на оръжието вече е имало зареден боеприпас, който при зареждането на нов патрон паднал на земята, и държейки го с дясната си ръка, произвел изстрел встрани, вдясно от себе си, по посока към врата на неработещо заведение. Непосредствено преди произвеждане на изстрела подс. У. произнесъл репликата „ако ще вадиш пистолет, трябва да си готов да го използваш“.

Тримата присъстващи свидетели се възмутили от поведението на У. и се притеснили за собственото си здраве и живот, случилото се било странно и нецивилизовано за тях. Въпреки това те останали още малко пред заведението, допили си питиетата, след което върнали чашите вътре и си тръгнали. Подсъдимият У. останал отвън пред заведението, без да прави нищо повече. След като се отдалечили, св. К. се обадил на телефона за спешни повиквания 112 и уведомил за лице, което в нетрезво *** безпричинно произвело изстрел с пистолет. На място пристигнали три патрулни автомобили на 3 - то РУ ***. Свидетелите обяснили на полицаите, че гражданинът, произвел изстрела, е облечен с елек и се намира пред входа на заведението „***“. Подс. У. действително продължавал да стои пред входа на заведението. Първо пристигнал на място служителят на МВР - свид. К., който се приближил до У. и виждайки на колана му оръжие, се присегнал и го взел, като извадил пълнителя и патроните от него и обезопасен го поставил на импровизираните маси пред заведението. Подс. У. не реагирал на намесата на полицейските служители и на зададените от тях въпроси, но и не пречил по никакъв начин на изпълнението на служебните им задължения.

Малко след това от заведението излязъл и подс. И.. Като видял дошлите полицаи, се представил със служебна карта като дежурен *** и поискал от служителите на МВР да му обяснят какво се е случило. След като му било разяснено от свидетелите К. и И., че са пристигнали по повод сигнал за не***мерна употреба на оръжие от страна на колегата му У., подс. И. на няколко пъти попитал военния следовател дали е произвел изстрел, на което У. отговарял, че не е стрелял с личното си оръжие. Тъй като полицейските служители започнали да им искат лични карти и да извършват действия по установяване на случилото се, подс. И. се подразнил от тях и станал вербално агресивен към полицаите, като около 23.30 часа, повлиян и от изпитото количество алкохол, и от незачитането от тяхна страна на качеството му на дежурен ***, изрекъл по адрес на полицейските служители думите „Сега

като искате случка, ще я имате“ и в присъствието им, изразявайки демонстративно и открито висока степен на високомерие, пренебрежително отношение и неуважение към личността им и изпълняваните от тях функции, се обадил на *** на Служба „Военна полиция“ при МО - *** св. С. и на висок глас, с цел да респектира служителите на МВР и свидетеля С., поставяйки себе си над обществото и установения в страната *** в ред, му наредил „На място да дойдат *** - тежко въоръжени, *** и министърът на вътрешните работи! “.

От своя страна полицаите изпълнявали задълженията си по запазване на местопроизшествието и установяване на факти и свидетели и не били провокирали до този момент никой от двамата подсъдими към невъздържани действия, поради което и поведението на И. към тях не било оправдано. Впоследствие на място пристигнали дежурен експерт от РС „Военна полиция“ – ***, заместникът на военно-окръжния прокурор, както и *** от ***-***, който извършил претърсване и изземване, както и оглед на местопроизшествието, с което дал начало на досъдебното производство по делото, след което били разпитани и множество свидетели.

По делото е приложено копие от разрешителното на подс. У., даващо му *** да носи огнестрелно оръжие, с № 20140085425/25.11.2016 год. издадено от 2-ро РУ Полиция при ***.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-балистична експертиза, носения от подс. У. пистолет марка „***“ е огнестрелно оръжие, а 11-те бр. патрони за него са боеприпаси за огнестрелно оръжие. В канала на оръжието не са установени смазочни материали и същото не е почиствано след последен произведен изстрел с него. Гилзата, иззета на мястото на местопроизшествието, е изстреляна от предоставения за изследване пистолет „марка „***“ с № ***. Експертът допуска за възможно пораженията по вратата до входа на *** „***“ да са причинени от изстрел, произведен от предоставения за изследване пистолет и изстреляната гилза, иззета при огледа на местопроизшествие. Експертът допуска преди произвеждане на изстрела в патронника на оръжието да е имало патрон, който да е бил изхвърлен при презареждането му от подс. У..

Видно от заключението на съдебно-медицинската експертиза, към момента на осъществяване на инкриминираните деяния, подс. И. е имал концентрация на алкохол в кръвта си 2,24 промила, което представлява средна степен на алкохолно опиване, а подс. У. е имал 2,76 промила на алкохол в кръвта си, което представлява тежка степен на алкохолно опиване.

Видно от заключението на изготвената техническа експертиза, по предоставените на флаш –памет записи от охранителните камери на *** „***“ няма данни за манипулация на съдържанието, като биха могли да бъдат разпознати заснетите на камерите лица, в това число двамата подсъдими.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена отчасти от

обясненията на подсъдимите, от показанията на разпитаните по делото свидетели К., Д., Б., В., Б., Д., С., Т., Т., М., К., чиито показания в една тяхна част бяха прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК, И., чиито показания бяха прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК и чл. 281, ал.1, т. 2, пр. 2 от НПК, Е., чиито показания в една тяхна част бяха прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК, К., чиито показания бяха прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК, С., чиито показания в една тяхна част бяха прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК, В., чиито показания в една тяхна част бяха прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК, Ф., в чиито показания бяха констатирани противоречия в една тяхна част на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 от НПК, Т., в чиито показания бяха констатирани противоречия в една тяхна част на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т.1 от НПК и чл. 281, ал.1, т. 1 от НПК, от веществените доказателства по делото, от изготвените експертизи, протоколите за претърсване на лице (обиск) и фотоалбум към него и за оглед на местопроизшествие и фотоалбум към него, протоколите за доброволно предаване на флаш-памет с видео записи и сервитьорска сметка, както и от събраните по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира заключенията на приложените по делото експертизи, тъй те са компетентно изготвени, с необходимите задълбочени познания и опит в съответната област на науката. Експертизите не бяха оспорени от страните, същите намират опора в останалия събран по делото доказателствен материал.

Съдът кредитира показанията на посочените свидетели, тъй като нито един от свидетелите не е заинтересован от изхода на делото. Показанията им са логични, безпротиворечиви, свидетелите излагат добросъвестно всичко, което им е известно по делото. Показанията им се допълват взаимно и се подкрепят и от останалата доказателствена съвкупност. По отношение показанията на свидетелите В., С., К., Е., И. и К. бе приложен чл. 281 от НПК, тъй като тази група свидетели нямаша спомен от всичко, случило се на инкриминираната дата и след прочитане на показанията им, те уверено заявиха, че ги поддържат. Съдът дава вяра на техните показания, депозирани пред настоящия съдебен състав, но също така се отнася с кредит на доверие и към онази част от показанията им от досъдебното производство, които бяха прочетени по реда на чл. 281 от НПК. По отношение показанията на св. Ф. също бе приложен чл. 281 от НПК, но в тях бяха констатирани противоречия относно обстоятелството дали подс. И. е използвал заплахи и агресии. След констатиране противоречия в показанията му, св. Ф. заяви, че поддържа казаното на досъдебното производство. Съдът от своя страна също намира, че следва да даде вяра на показанията му от досъдебното производство на л. 62-63, от т. 1 ДП в тази им част, тъй като тогава спомените на свидетеля са били по-пресни, показанията му са били депозирани само 4 дни след инцидента, нито един от останалите свидетели не съобщава за отправяне на заплахи или

агресия от страна на подс. И. към полицейските служители, а и свидетелят в съдебно заседание направи уточнението, че под заплахи и агресии разбира думите на подс. И., че „...ще се обади на генерала, дали полицаите знаят кои са те, че ще докара тежко въоръжени ***...“, което свидетелят е възприел като един опит за проти***оставяне на цивилната с военната полиция. В останалата им част показанията му, депозиран в съдебно заседание, напълно се кредитират от съда, по изложените вече по-горе съображения.

По отношение на св. Т. също се предприе констатиране на противоречия в показанията ѝ на осн. чл. 281 от НПК. От една страна се констатира противоречие със заявеното от нея в съдебно заседание, че подс. И. е заявил пред тях „Кои сте Вие, какви сте Вие? Искате ли проблем? Като искате проблем, ще Ви го създам“ и показанията ѝ от досъдебното производство, където тя не е съобщила такива обстоятелства. В случая съдът намира, че следва да даде вяра на заявеното от нея в съдебно заседание. Показанията ѝ в тази им част, дадени пред съда, се подкрепят от показанията на свидетелите К., И., С. и Ф., а и свидетелката сама заяви по този повод в съдебното заседание, че на досъдебното производство не е споделила тези факти, тъй като на нея лично думите и поведението на подс. И. не са ѝ пречели да си върши работата. От друга страна бе констатирано противоречие със заявеното от нея в хода на съдебното производство пред друг състав на съда, където в показанията си на стр.78-80 от съдебното заседание по нохд № 16/20***г. по описа на ВС-Пловдив, от дата 16.04.***г. е заявила, че подс. И. по телефона и пред всички присъстващи казал думите „На място да дойдат 30-40 тежко въоръжени до зъби ****“ и липсата на подобни твърдения пред настоящия съдебен състав. В тази връзка съдът намира за нужно да даде вяра на заявеното от нея в хода на съдебното производство пред друг състав на съда, на стр.78-80 от съдебното заседание по нохд № 16/20***г. по описа на ВС-Пловдив, от дата 16.04.***г. От една страна, тогава спомените на свидетелката са били по-пресни и е логично да помни по-големи подробности. От друга страна самата тя заяви, че казаното пред другия състав на съда е вярното. Също така тези нейни показания пред другия състав на съда намират опора и в заявеното от св. И. и св. К., когато са били разпитвани в хода на досъдебното производство и пред настоящия съдебен състав, а така също и намират опора в казаното от св. С. както в съдебно заседание, така и на досъдебното производство. Останалите показания на св. Т., депозиран пред настоящия съд, се кредитират напълно, предвид изложеното вече по-горе относно показанията на всички разпитани по делото свидетели.

Съдът дава вяра и на обясненията на подс. У., с изключение на онази им част, в която той твърди, че пистолетът е стрелял сам и какви думи е изрекъл пред свидетелите К., Б. и Д.. Неговите обяснения са годин доказателствен източник и с изключение на казаното от него за начина на произвеждане на изстрела и какво точно е казал на свидетелите преди изстрела, не са опровергани от останалите доказателства по делото. В частта им относно

употребените от него изрази подсъдимият твърди, че бил казал „ Като се появи пистолет, той ще гръмне“. Не това обаче е било казано от него според показанията на свидетелите К. и Б.. Употребените изрази от подс. У. преди да стреля с оръжието били в смисъл, че човек, като извади оръжие, трябва да е готов да го използва. Впрочем, макар разминаването да изглежда несъществено, то има своята роля и значение относно умиъла на дееца за осъществяване на престъплението хулиганство. Както вече бе казано, показанията на свидетелите Д., Б. и К. се ползват с кредит на доверие от съда, тъй като те не са заинтересувани от изхода на делото. Опора те намират и в приложения по делото запис от обаждане на телефон 112. Показанията им са логични и последователни, свидетелите имат ясен спомен за случилото се, като и тримата са единодушни, че за пръв път им се случва някой да стреля с огнестрелно оръжие в тяхно присъствие. За силата на спомените им спомага и обстоятелството, че освен възмутени от поведението на подс. У., са били и уплашени за живота и здравето си. Затова и съдът прие на доверие казаното от тях относно начина на произвеждане на изстрела от страна на подсъдимия-зареждане на пистолета, насочване на оръжието леко надолу и надясно, встрани към стената и веднага след това самият изстрел.

Съдът кредитира обясненията на подс. И., но без онази им част, в която отрича да е използвал инкриминираните изрази и да е имал грубо и пренебрежително отношение към пристигналите на инцидента полицейски служители. В тази им част неговите обяснения се явяват израз на неговата защитна позиция, но тя не намира опора в показанията на посочените вече свидетели К., И., С., Т., Ф. и Е.. Свидетелите са категорични както относно използваните от подс. И. изрази, така и относно неговото грубо, неуважително и пренебрежително отношение. Предвид това, че обясненията му в тази им част не намират опора в останалата доказателствена съвкупност по делото и се явяват изолирани от нея, няма как да бъдат споделени от съда и да бъдат приети по друг начин, освен като един опит от страна на И. да облекчи своето наказателноправно положение. В останалата им част неговите обяснения съвпадат с обясненията на подс. У. и намират опора в заявеното от св. К., В., Д., С., Т., Т. и М..

При така установената по един несъмнен начин фактическа обстановка, съдът намира, че от обективна и субективна страна подсъдимият У. е осъществил съставомерните признаци на следното престъпление:

на 22.10.2018 год., около 22,40 часа в град ***, на улица „****“ № ***, в непосредствена близост до входа на заведението *** „****“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – употребил огнестрелно оръжие и възпроизвел 1 (един) брой изстрел, насочен към врата на затворено заведение със законно притежаван пистолет „*** ****“ с № *** съгласно придобито разрешение № 20140085425/25.11.2016 год. на ***, за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, в присъствието на

гражданските лица В. ИВ. К., Г. Д. Д. и П. Г. Б. – престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК.

От обективна страна осъществените от дееца действия безогледно и показно са нарушили значими интереси на държавата, обществото и личността. Произведен е бил изстрел с огнестрелно оръжие в центъра на гр. ***, в присъствието на граждани, които са изпитали опасения за живота и здравето си. Общественият ред е бил нарушен от *** в нетрезво ***, към когото изискванията за почтеност, коректност, вежливост, толерантност и благоприличие са завишени, за когото зачитане правата и законните интереси на личността в частност и обществото в цялост следва да бъдат приоритет. Деецът е поставил себе си над интересите на държавата по охрана на обществения ред и спокойствие. С това си действие открито е показал висока степен на пренебрежение към обществото и личността.

От субективна страна престъплението е било извършено от подс. У. при пряк умисъл-деецът е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване. Независимо от употребеното количество алкохол деецът е съзнавал, че притежаваното от него оръжие е огнестрелно и в пълнителя му са заредени бойни патрони. Бил е наясно, че се намира в центъра на столицата, в присъствието на цивилни лица, пред обществено заведение за увеселение, знаел е, че е забранено използването на огнестрелно оръжие с цел, различна от целта, за която оръжието е било придобито, а именно за самоотбрана. Съзнавал е, че действията му са непристойни, особено за ***, и че тези му действия демонстрират грубо нарушаване както на обществения ред, така и са един ярък израз на открита демонстрация за неуважение към обществото като цяло. В качеството си на ***, подчинен и на изискванията на етичния кодекс, е следвало да бъде пример за останалите членове на обществото и с поведението си е следвало да се придържа стриктно към утвърдените стандарти. Бил е наясно, че употребата на огнестрелно оръжие не по предназначение и не с цел за самоотбрана в центъра на гр. *** е скандална проява, особено от страна на ***.

Съдът намери, че подсъдимият У. следва да бъде признат за невинен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 от НК деянието по своето съдържание да се отличава с изключителна дързост, както и по обвинението по чл. 338, ал.1 от НК по следните съображения:

Съгласно дадените с ППВС № 2/74г. указания, хулиганството се отличава с изключителна дързост, когато в много груба форма се засягат интересите на обществото или личността и упорито не се прекратяват. С тях се изразява грубо нахалство и тежко оскърбление. Това в случая не е налице. Както се установи от събрания доказателствен материал по делото, хулиганските действия от страна на подс. У. са били извършени еднократно, като веднага след произвеждането на изстрела по вратата на съседна сграда,

той е прибрал оръжието. Интересите на обществото и/или личността на присъствалите граждани на мястото са били засегнати, но това не е извършено като проява на грубо нахалство и тежко оскърбление. Касае се до грубо нарушаване на обществения ред, но то не разкрива в себе си белезите на изключителна дързост, тъй като това е една инцидента проява, дължаща се на неправилна преценка на сериозността на ситуацията.

Съгласно ППВС № 6/75г., изм.с ППВС 7/87г. на ВС на РБ, преценката за обществена опасност на престъплението се прави не абстрактно за деянието като такова, а е необходимо да се преценя конкретната тежест на конкретно извършеното от дееца деяние, последиците от него, как то се отразява в обществото и какво е отношението на дееца към него и каква е неговата лична опасност. Видно от събраните по делото доказателства, подсъдимият У. е личност с изключително ниска степен на обществена опасност, бивш *** с безукорно досие и отлично становище от етичната комисия при последната му атестация, семеен, полага общественополезен труд, с ***, за които полага грижи като добър родител, случилото се е една инцидентна проява в неговата професионална кариера и живот. Извършеното от него деяние само формално осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление по чл. 338, ал. 1 от НК. Подсъдимият У. е критичен към стореното от него на инкриминираната дата, осъзнава в каква абсурдна ситуация се е поставил сам. Тежестта на конкретно извършеното от дееца деяние е пренебрежимо малка, тъй като самото носене на огнестрелното оръжие в заведение за обществено хранене, макар и след употреба на алкохол, не е било открито и предизвикателно, показването на пистолета на св. К. е станало по повод започнат разговор между него и подсъдимия за отбиване на военна служба, до оръжието не е имало нерегламентиран достъп от други лица, освен лицата, на които подс. У. е давал да го разгледат, оръжието не е било оставяно без надзор в нито един момент от подсъдимия. В разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от ЗОБВВПИ са формулирани общи правила за дължимите мерки за сигурност, без посочване на точното съдържание на действията на задълженото лице за характера, вида и начина на осъществяване на тези мерки, така че да се постигне преследваната от закона степен на сигурност при съхранението, носенето и употребата на огнестрелните оръжия. При държането, носенето, съхранението и употребата на огнестрелно оръжие и боеприпаси получилият разрешение за тази дейност следва да разчита на своя житейски опит, на завършения курс и успешно положен изпит за безопасно боравене с огнестрелно оръжие - за служебни цели или самоотбрана, или при успешно положен изпит - прилагат билет за лов - за ловни цели, както и на наложилата се в тези случаи обичайна практика за взимане на мерки за сигурност. Подсъдимият е носел със себе си пистолет, но не с намерението да нарушава разпоредбата на чл. 60, ал. 1, т.1, т.3, б.в и б.е от ЗОБВВПИ, а за да не остави оръжието в личния си автомобил да стои цяла нощ без надзор. Както се установи от неговите обяснения, той е бил с оръжие сутринта, когато е тръгнал да отива на работа. След това

оставил оръжието в автомобила си и възнамерявал в края на работния ден да се прибира отново у дома си с личния си автомобил. Предвид рождения ден на свой колега, за което обстоятелство не е знаел предварително, е употребил алкохол, като е продължил с употребата на алкохол и в заведението „***“. След като е станало ясно, че ще се прибира с такси, е решил за по-голяма сигурност да вземе оръжието със себе си, за да не го оставя цяла вечер в автомобила. В бар „***“ единствено св. К. е разбрал, че подс. У. носи оръжие в себе си, но това обстоятелство, макар и да е предизвикало учудване у К., не го е притеснило по никакъв начин и не е счел поведението на дееца за опасно за себе си или за някой друг. Обективно извършеното от подсъдимия У. деяние е оказало въздействие върху обществените отношения, но това въздействие е толкова минимално, че не застрашава реално тези отношения.

Що се касае до претендираното от прокуратурата нарушение и на разпоредбата на чл. 60, ал. 1, т. 3а, б.а от ЗОБВВПИ, според настоящия съдебен състав този текст е неотносим към извършването на престъпление по чл. 338, ал.1 от НК, а тангира с осъществено от подсъдимия У. престъпление по чл. 325 от НК, тъй като това му обвинение касае именно употребата на огнестрелно оръжие с цел, различна от целта, за която то е било придобито.

Известно е, че разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК може да бъде приложена в случаите на всякакви престъпления. Приложимостта на нормата се разпростира спрямо всички престъпления, визирани в особената част на НК, доколкото липсва изрична разпоредба, изключваща определени престъпления от приложното поле на чл. 9, ал. 2 от НК. Затова при преценката дали деянието е малозначително или не, се държи сметка за специфичната обществена опасност на конкретното деяние и конкретния деец. Малозначителността на извършеното от подсъдимия деяние се обуславя от това дали обективно разкрива твърде ниска степен на обществена опасност, която да не е достатъчна, за да бъде третирано извършеното като престъпление. От значение са характерът на обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат, характерът на конкретното деяние, с оглед конкретната възможност, която то създава за засягане на обекта, степента на застрашаване на обекта, характеристиките на дееца, които се отразяват на обществената опасност на неговата личност и т. н. Предвид казаното по-горе специфичната обществена опасност на извършеното от подс. У. конкретно деяние е пренебрежимо ниска, поради което и са налице условията по чл. 9, ал. 2 от НК и деецът следва да бъде признат за невинен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 338, ал. 1 от НК.

Освен, че деянието по този пункт от обвинителния акт по отношение на подс. У. не е престъпно поради своята малозначителност, но то също не може да се квалифицира и като административно нарушение по чл. 59 и чл. 60 от ЗОБВВПИ, а оттам и не може да се мисли за приложение на разпоредбата на

чл. 305, ал. 6 от НПК. Когато законодателят е предвидил за едно и също деяние както административна, така и наказателна отговорност, то разграничението между административно нарушение и престъпление се извършва с оглед степента на засягане на защитените обществени отношения, като се отчитат всички обстоятелства, свързани с времето, мястото и начина на осъществяване на деянието, използваните средства, размера на причинените съставомерни вреди, наличието на други несъставомерни вредни последици и т. н. Формално нарушение на тези текстове от специалния закон е налице, но това нарушение разкрива белезите на маловажен случай и по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В пълна степен важи казаното по-горе относно приложимостта на чл. 9, ал.2 от НК касателно личността на дееца, тежестта на извършеното и степента на обществена опасност на деянието и дееца, поради което и съдът счита, че не е нужно тук същите обстоятелства отново да бъдат преповтаряни.

При така посочената правна квалификация, съдът намери, че са налице условията по чл. 78а НК. За извършеното от подсъдимия У. престъпление по чл. 325, ал.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание, подсъдимият до момента не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на р. IV от НК, от престъплението няма причинени имуществени вреди. С оглед на това съдът намира, че подсъдимият следва да бъде освободен от наказателна отговорност и следва да му бъде наложено административно наказание ГЛОБА в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд-Пловдив, в размер на 1000 лв. за извършеното от него престъпление по този текст от наказателния закон. Определеният размер на глобата е съобразен със семейното му положение и материалното му *** – *** с ***, работи, получава около *** лв. на месец заплата, разкайва се за стореното и дава собствена негативна оценка на неоправданото си поведение на инкриминираната дата. Подсъдимият е с отлични характеристични данни, няма налагани дисциплинарни наказания, има отлична оценка от етичната комисия, проявявал се е като принципен и почтен ***. Самото престъпление също не е тежко по смисъла на чл. 93, т.7 от НК. Предвид данните за личността на подсъдимия съдът счита, че степента на обществена опасност на дееца е ниска с оглед добрите характеристични данни и обстоятелството, че той изразява съжаление за стореното. След съвкупна преценка на тези обстоятелства съдът намира, че по този начин ще бъде постигнат максимален поправително-възпитателен и предупредително – възпиращ ефект върху дееца.

С оглед оправдаването на подс. У. по обвинението по чл. 338, ал.1 от НК и извършената преквалификация на деянието по чл. 325 от НК, се дават отговори на направените от защитата в лицето на адв. Л. възражения, поради което и съдът не намира за необходимо да прави по-нататъшен коментар по тях.

При така установената по един несъмнен начин фактическа обстановка, съдът намира, че от обективна и субективна страна подсъдимият И. е осъществил съставомерните признаци на следното престъпление:

на 22.10.2018 год., около 23,30 часа в град ***, на улица „***“ № ***, в непосредствена близост до входа на *** „***“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – неуважително, пренебрежително и грубо се отнесъл към служители на *** на ***, изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, изричайки по техен адрес думите „Сега като искате случка, ще я имате“ и в присъствието им, изразявайки демонстративно и открито висока степен на неуважение към личността им и изпълняваните от тях функции, се обадил на *** на Служба „Военна полиция“ при МО – *** С., като на висок глас, с цел да респектира служителите на МВР и свидетеля С., поставяйки себе си над обществото и установения в страната ***в ред, наредил „на мястото да дойдат *** – тежко въоръжени, *** и *** работи“, без да има необходимост от това – престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК.

И тук от обективна страна осъществените от подс. И. действия безогледно и показно са нарушили значими интереси на държавата, обществото и личността. Деецът се е отнесъл грубо към полицейските служители, изпълняващи своите задължения по опазване на обществения ред, държал се неуважително и пренебрежително към тях, като демонстрирал с поведението си, че стои над тях. За да подчертае това, за да демонстрира, че не изпитва уважение към тях като личности и за да омаловажи изпълняваната от тях функция, се обадил по телефона на св. С. и с цел да респектира както полицейските служители, така и свидетеля С., му наредил на мястото да дойдат тежко въоръжени ***, министъра на отбраната и *** работи. Така подсъдимият искал да покаже, че стои над обществото, че установения в страната ***в ред не се отнася до него. Деецът е поставил себе си над интересите на държавата по охрана на обществения ред и спокойствие. С тези си действия открито е показал висока степен на пренебрежение към обществото и личността. Присъствалите на място свидетели Т., К., Ф. са били възмутени от поведението на И., възприели са действията му като опит за проти***оставяне на цивилната с военната полиция, подс. И. не изпълнявал даваните му полицейски разпореждания и ги възпрепятствал.

От субективна страна престъплението е било извършено от подс. И. при пряк умисъл-деецът е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване. Съзнавал е, че действията му толерират прояви, несъвместими с утвърдените в обществото порядки. Бил е наясно, че няма никаква необходимост да се отнася пренебрежително, неуважително и грубо към дошлите на място полицейски служители, тъй като те са изпълнявали своите задължения по опазване на обществения ред и с поведението си не са направили нищо, с което да предизвикат подс. И. към такава груба

демонстрация на нарушаване на обществения ред. Съзнавал е много добре, че е употребил алкохол и че преценката му за събитията не е много трезва и обективна. Като прокурор е бил наясно, че е станал участник в произшествие, а не разследващ произшествие прокурор. Бил е наясно, че поведението му е несъвместимо с поведението на ***, който следва да бъде за пример на останалите членове в обществото.

Съдът намери, че подс. И. също следва да бъде признат за невинен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 от НК деянието по своето съдържание да се отличава с изключителна дързост. Вече бе посочено по-горе и тук няма нужда отново да се преповтаря казаното относно този квалифициращ признак от състава на престъплението хулиганство. Както се установи от събрания доказателствен материал по делото, хулиганските действия от страна на подс. И. са били извършени в началото на започналата полицейска проверка, като са приключили с обаждането до св. С.. След това подсъдимият се е успокоил и повече не е пречил по никакъв начин на действията на полицейските служители. Разговарял е спокойно и с пристигналите на място прокурори и следовател от ***-*** и от ***-***. Поведението му след обаждането до св. С. се е променило и той повече не е възпрепятствал действията по разследването. Интересите на обществото и личността на присъствалите граждани на мястото са били засегнати, но това не е извършено като проява на грубо нахалство и тежко оскърбление. Касае се до грубо нарушаване на обществения ред, но то не разкрива в себе си белезите на изключителна дързост, тъй като това е една инцидента проява, дължаща се на неправилна преценка на сериозността на ситуацията. В случая подс. И. не си е дал сметка, че се намира на мястото на инцидента не в качеството му на дежурен ***, а е там в качеството си на участник в самия инцидент.

Съдът не споделя защитната теза на подс. И., че извършеното от него деяние е несъставомерно с използвания аргумент, че изречените от него реплики и действия не нарушават обществения ред, че инкриминираните изрази изобщо не са били казани от него, че не следва да се кредитират показанията на свидетелите К. и И., тъй като показанията им били идентични, че не следва да се кредитират и показанията на св. Т. и Б., тъй като на досъдебното производство те не са заявили обстоятелствата, съобщавани от тях в съдебно заседание, по следните съображения:

Свидетелите К., И., Т. и Б. не са заинтересовани по никакъв начин от изхода на делото. Впрочем, както и по-горе бе посочено, показанията на всички разпитани по делото свидетели се отличават с логичност и последователност, без у който и да било от свидетелите да се наблюдава какъвто и да било стремеж към преувеличение. Показанията на полицейските служители, присъствали на мястото, са взаимно допълващи се и са в синхрон помежду си. Всеки един от тях в показанията си съобщава факти, които лично е възприел. Видно от показанията на св. К. и св. И., те са се намирали в

близост до подс. И. и са възприели изречената по техен адрес фраза „сега като искате случка, ще я имате“. Това им е било заявено без причина и без подс. И. да е бил провокиран по какъвто и да било начин от тях, напротив, в този момент са водили с него нормален разговор, като дори са му обяснили по какъв повод са пристигнали и са му показали намерените от тях на земята гилза и патрон. Независимо от това, подсъдимият И., за да демонстрира пред полицаите собствената си значимост и качеството си на дежурен ***, се обадил по телефона на св. С. и му наредил на мястото да бъдат изпратени ***, 30-40 човека, тежко въоръжени, както и министрите на отбраната и на вътрешните работи. Показанията на св. К. и св. И. намират опора в заявеното от св. С., който съобщава за проведен от него разговор с подс. И. именно в такъв смисъл. С поведението си и с използваните изрази подс. И. искал да подчертае, че стои над интересите на държавата по опазване на обществения ред и спокойствие, демонстрирал пренебрежителното си отношение към обществото като цяло и в частност към отделните негови членове. Действията му били непристойни, тъй като с тях грубо бил нарушен обществения ред и подс. И. демонстрирал явно неуважение към обществените порядки. Със своята невъздържаност, дължаща се и на употребеното от него количество алкохол, подс. И. изразил своето пренебрежение към утвърдения ***порядък. Поведението му е било обидно, в какъвто смисъл бе и заявеното от св. Ф. в съдебно заседание. Св. Т. също споделя в показанията си пред съда, че извършеното от двамата подсъдими е възприела като възмутително, още повече имайки предвид длъжността, която те заемат. Относно съмненията у защитника на подсъдимите, че показанията на свидетелите К. и И. не са били депозираны от тях, а използваните думи и изрази са им били „вмъкнати“ от провеля разпита им на досъдебното производство прокурор, то видно от показанията на св. К. той не е бил разпитван едновременно със св. И., а са били поотделно, като самият свидетел си обяснява сходството в показанията им с това, че са били един до друг и каквото е чул единия, това е чул и другия. Св. И. също заяви в показанията си, че не са били разпитвани заедно с К., а поотделно, че накрая показанията са му били прочетени и чак след това той се е подписал от тях. Предвид това съдът намира, че няма основания за каквито и да било съмнения в достоверността и обективността на заявеното от двамата свидетели, а съвпадането на показанията им се дължи именно на обстоятелството, че са били близо един до друг и до подс. И. и са възприемали едни и същи факти и обстоятелства по един и същ начин. По отношение на св. Б. съдът не намира никакво обяснение на заявеното от адв. Г., тъй като този свидетел в съдебното заседание заяви почти същото, което е заявил и на досъдебното производство и в неговите показания не се е налагало да се извършва констатиране на каквито и да било противоречия. Що се касае до разминаването в показанията на св. Т., дадени от нея пред съда и на досъдебното производство, респ. с дадените от нея пред друг състав на съда, то видно от показанията ѝ, тя самата заяви, че към днешна дата не може да е сигурна на 100%, затова и изцяло поддържа показанията си, които е

дала пред другия състав на съда. А за незаявените от нея обстоятелства пред разпиталия я прокурор на досъдебната фаза уточни в съдебно заседание, че описаното от нея пред съда поведение на подс. И. не ѝ е пречело да си върши работата и затова не го е била споменала при първоначалния си разпит.

Ето защо съдът намери тезата на адв. Г. за опровергана от доказателствената съвкупност по делото, поради което и не я споделя.

При така посочената правна квалификация, съдът намери, че са налице условията по чл. 78а НК. За извършеното от подсъдимия И. престъпление по чл. 325, ал.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до две години или пробаия, както и обществено порицание, подсъдимият до момента не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на р. IV от НК, от престъплението няма причинени имуществени вреди. С оглед на това съдът намира, че подсъдимият следва да бъде освободен от наказателна отговорност и следва да му бъде наложено административно наказание ГЛОБА в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд-Пловдив, в размер на 1000 лв. за извършеното от него престъпление по този текст от наказателния закон. Определеният размер на глобата е съобразен със семейното му положение и материалното му *** – *** с две пълнолетни деца, пенсионер, доходите на семейството му възлизат на около 2300 лв. на месец, живее в собствено жилище. Подсъдимият е с отлични характеристични данни, няма налагани дисциплинарни наказания, има отлична оценка от етичната комисия, проявявал се е като принципен и почтен ***. Самото престъпление също не е тежко по смисъла на чл. 93, т.7 от НК. Предвид данните за личността на подсъдимия съдът счита, че степента на обществена опасност на дееца е ниска с оглед добрите му характеристични данни. След съвкупна преценка на тези обстоятелства съдът намира, че по този начин ще бъде постигнат максимален поправително-възпитателен и предупредително – възпиращ ефект върху дееца.

На основание чл. 53, ал. 1, буква „а” от НК следва да се отнемат в полза на Държавата веществените доказателства, намиращи се на съхранение в служба КОС при Второ РУ на МВР – Пловдив, а именно: пистолет марка „***“, ***, със сериен номер ***, с един брой пълнител; 7 броя патрони с надпис на гилзата „***“ и 1 брой патрон с надпис „***“, след влизане на присъдата в законна сила.

Веществените доказателства, намиращи се на съхранение в служба КОС при Второ РУ на МВР – Пловдив: 2 броя гилзи с надпис „***“ и 1 брой гилза с надпис „***“, след влизане на присъдата в сила е необходимо да бъдат унищожени като вещи без стойност.

Подсъдимите К.У. и С.И. следва да бъдат осъдени, всеки един от тях поотделно, да заплати в полза на държавата, по сметка на *** – Сливен, сумата от по 138.08 лв. разноски по водене на делото.

Подсъдимите К.У. и С.И. следва да бъдат осъдени, всеки един от тях поотделно, да заплати в полза на държавата, по сметка на Военен съд – Пловдив, сумата от по 186.63 лв. разноски по водене на делото.

Причини за извършване на престъплението от всеки един от двамата подсъдими-незачитане на установения в страната ***в ред, незачитане на установените в обществото порядки, демонстративно и пренебрежително отношение към обществото като цяло и в частност към отделните негови индивиди.

Граждански иски не са предявени.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

25.11.2021г.

Военен съдия: